

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Landstinget. № 109.

Elleve Session.

65de Møde.

Tirsdagen den 27de Marts.

(Forsat.)

Clausen (forsat): Altsaa, Kirken vil staae som trælbanden, det vil sige: givet hen under vilkaarlig Magt, dersom kirkelige Sager skulle afgjøres af Rigsdagen, og uden at Kultusministeren først idetmindste har hørt en raadgivende Stemme fra Kirken. — Den ærede Taler fandt endvidere, at der let kunde opstaae en moralsk Indflydelse, som et Kirkeorgan vilde udøve paa Rigsdagen; men jeg maa spørge, om Rigsdagen ikke netop maa ønske at vedtage en saadan moralsk Indvirkning. Rigsdagen kan jo dog ikke ved kirkelige Anliggender ville bruge sin lovgivende Magt vilkaarlig, men den maa ønske at bruge sin Magt, efterat være bleven oplyst om Kirkens sande Interesser, efterat have erholdt den Veiledning, som den igjennem et Kirkeorgan vil kunne erholde med Hensyn til kirkelige Anliggender. Den ærede Taler hittede endnu, at det dog ikke kunde være Meningen, at man skulde sthyde ethvert kirkeligt Lovforslag tilbage, saalænge Kirkens Forsatning ikke var bragt istand. Men hvor har der været Tale om Tilbagesthyden af Lovforslag om kirkelige Anliggender? Der er jo en Række Love om kirkelige Anliggender, som ere blebne gjennemførte, som selv de Mænd, der allermeest have arbejdet for en Kirkeforsatning, ikke have betænkt sig paa at give deres Stemme. Men Talen er derom — og dette vil jeg bede holdt i Erindring — ikke at

stemme for Lovforslag, der ikke ere forberedte paa behørig Maade, ikke ere fremlagte af Regeringen, og om hvilke Regeringen ikke har høvt Leilighed til at raadsføre sig med nogen kirkelig Autoritet. Denne Forskjel er dog vel aldeles indlysende. Jeg kan ikke nægte, at jeg vilde beklage, om ærede Medlemmer af Landstinget, som finde dette Lovforslag ikke tilstrækkelig forberedt, og som derfor ansee det rettest, at det bliver udsat, skulde lade sig afholde fra at stemme for Dagsordenen, fordi der kan være et og andet Udtryk i Betænkningen, som de finde mindre helbtigt, naar de dog ere enige derom, at den rette Bet for Lovgivningsvirksomheden vilde blive forfejlet, hvis man gik ind paa Lovforslaget paa det nærværende Standpunkt. De bør efter min Mening stemme for Dagsordenen, uanset om de ikke billige et enkelt Udtryk; hvad der er Hovedsagen, vil da kunne blive opnaaet. Bliver derimod Forslaget til Dagsordenen overstemt, vil Lovforslaget gaae sin Bet videre frem, saafremt ikke Regeringen finder Grund til at standse det paa Veien.

Ploug: Jeg vil blot tillade mig at bemærke, at det dog er temmelig uegentligt, at man kan kalde Folketirken trælbanden under Rigsdagens Regimente. Hvad er nemlig Folketirken Andet end Folkets Kirke, og den kan altsaa ikke ligge udenfor vore Interesser, der ere Folkets Repræsentanter, om vi end ikke have noget særlig kirkeligt Mandat, at varetage Folketirkens Lær, saalænge den omfatter den aldeles overveienende Fleerthed af Folket. Jeg troer dernæst heller ikke, at der er nogen Fare